

Отговорник: ÖBB Infrastruktur AG

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 101 ДФЕС (член 81 ЕО, член 85 ДЕО) да се тълкува в смисъл, че всеки може да иска обезщетение от участниците в картел и за вредите, които му е причинил търговец извън картела, който под чадъра на увеличените пазарни цени е повишил цените си повече, отколкото би ги повишил при липсата на картел (т. нар. „umbrella pricing“), така че изведеният от Съда на Европейския съюз принцип на ефективност да изисква да се присъжда обезщетение и съгласно националното право?

— следователно член 4 от приложение V към посочения правилник трябва да се тълкува в смисъл, че правото на пренасяне на годишния отпуск, надвишаващ границата, определена в тази разпоредба, се предоставя само в случай на невъзможност да се използва годишен отпуск, свързана с дейността на длъжностното лице в изпълнение на служебните му задължения.

Приканват се посочените в член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз заинтересовани лица и страните в производството пред Общия съд на Европейския съюз в срок от един месец, считано от връчването на настоящото решение, да представят своите писмени становища по посочените въпроси пред Съда на Европейския съюз.

(¹) ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 381.

Решение на Съда (състав по преразглеждането) от 11 декември 2012 г. за преразглеждане на решение на Общия съд (състав по жалбите), постановено на 8 ноември 2012 г. по дело T-268/11 P — Комисия/Strack

(Дело C-579/12 RX)

(2013/С 71/10)

Език на производството: немски

Страни в производството пред Общия съд

Жалбоподател: Европейска комисия

Друга страна в производството: Guido Strack

Въпроси, които са предмет на преразглеждането

Преразглеждането се отнася до въпросите дали предвид практиката на Съда относно правото на платен годишен отпуск като принцип на социалното право на Съюза, изрично посочен в член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално в Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (¹), Решение на Общия съд на Европейския съюз от 8 ноември 2012 г. по дело Комисия/Strack (T-268/11 P) засяга единството или целостта на правото на Съюза, доколкото Общият съд в качеството си на разгледала жалбата юрисдикция е приел, че:

— член 1д, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз не обхваща изискванията за организацията на работното време, посочени в Директива 2003/88, и по-специално платения годишен отпуск, и че

Жалба, подадена на 13 декември 2012 г. от Koninklijke Wegenbouw Stevin BV срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 27 септември 2012 г. по дело T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin/Комисия

(Дело C-586/12 P)

(2013/С 71/11)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (представител: E. Pijnacker Hordijk, Rechtsanwält)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

— да отмени обжалваното съдебно решение в частта му, с която Общият съд приема, че Комисията е представила достатъчно доказателства, че KWS е изпълнявало водеща роля в констатирания картел;

— да отмени член 1, буква й) от оспорваното решение (¹) в частта му, с която Комисията налага глоба на KWS в размер на 27,36 милиона евро;

— да определи нов размер на глобата, която следва да бъде наложена на KWS 27,36 – 0,5 × 17,1 = 18,81 милиона евро;

— да осъди Комисията да заплати определената от Съда част съдебните разноски, направени от KWS в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва две основания.

Първо основание

С първото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил принципа на равно третиране и основополагащите изисквания за постановяване на безпротиворечиви съдебни решения, тъй като, без да излага каквито и да са, а още по-малко убедителни, мотиви в обжалваното решение, Общият съд разглежда и взема предвид по противоречив начин едни и същи доказателства, за да обоснове изводите си срещу всеки от жалбоподателите — KWS и Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (наричано по-нататък „SNV“) (жалбата, подадена от SNV е предмет на Решение от 27 септември 2012 г. по дело T-343/06), независимо че съгласно оспорваното решение KWS и SNV изпълняват идентични роли в рамките на картелното споразумение.

— Преценката на Общия съд за предполагаемата роля на подбудител или на водещ в нарушението трябва да бъде разглеждана общо за KWS и SNV: в решението си Комисията установява, че KWS и SNV заедно са били движещата сила за картела.

— Общият съд подлага на неиздържана юридически и противоречива преценка доказателствената сила на редица представени от Комисията доказателства срещу KWS и SNV.

— В съответствие с всичко гореизложено не може да бъде обоснован изводът, че единствено KWS е изпълнявало ръководеща роля в констатирания картел между доставчици на битум и пътностроителни предприятия.

Второ основание

С второто основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил забраната за произвол, принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност, тъй като в обжалваното решение е приел, че може да се потвърди приложеното от Комисията увеличение на размера на глобата на KWS с 50 % поради твърдяното изпълнение на ролята подбудител и ръководещ нарушението, независимо, че Общият съд констатира, че не са налице достатъчно основания да се приеме, че KWS е изпълнявало ролята на подбудител.

— Тъй като не може да се обоснове изводът, че KWS може да се счита за единственото лице, изпълняващо ръководеща роля, не може да се счита за обосновано също и увеличението на глобата.

— Чрез потвърждаването на извършеното от Комисията увеличение на глобата, независимо от обстоятелството, че Комисията не е представила достатъчно доказателства

относно едното от двете квалифициращи обстоятелства от значение за увеличаването на глобата, Общият съд е „компенсирал“ Комисията за недобросъвестно извършената преценка в оспорваното решение.

— Принципът на равно третиране и принципът на пропорционалност не допускат Общият съд да потвърди увеличението на глобата на KWS с 50 % (още повече в пълния размер на това увеличение), при положение че Общият съд е отменил изцяло това увеличение по отношение на SNV и др. в паралелното производство по обжалване по дело е T-343/06.

— В съответствие с гореизложеното не може да се обоснове предприетото в тежест на KWS увеличение на размера на глобата.

(¹) Решение C(2006) 4090 окончателен относно процедурата по член 81 [EO] (дело COMP/F/38.456 — Битум — Нидерландия).

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство) на 14 декември 2012 г. — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/GMAC UK PLC

(Дело C-589/12)

(2013/C 71/12)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Ищец: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: GMAC UK PLC

Преюдициални въпроси

1. Доколко едно данъчнозадължено лице по отношение на две сделки със същите стоки има право (i) да се позове на прякото действие на разпоредба от Директива 77/388/ЕО (¹) на Съвета („Шеста директива“) по отношение на едната сделка или (ii) да се позове на разпоредбите на националното право по отношение на другата сделка, при положение че по този начин ще се стигне до общ данъчен резултат по отношение на двете сделки, какъвто не би се получил и не се цели при самостоятелното прилагане към тези две сделки както на националното право, така и на Шестата директива за ДДС?